

092.22/81

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ Ν.Γ. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

(Αριθμ. Προσφυγής: 11949/09)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

19 Δεκεμβρίου 2013

Η παρούσα απόφαση θα καταστεί οριστική υπό τους όρους που προσδιορίζονται στο άρθρο 44 § 2 της Σύμβασης. Μπορεί να υποστεί διορθώσεις ως προς τους τύπους.

No Φ

092.22/81

ΑΠΟΦΑΣΗ Ν.Γ. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Στην υπόθεση Ν.Γ. κατά της Ελλάδας,

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (πρώτο τμήμα), συνεδριάζοντας σε Τμήμα με την εξής σύνθεση:

ISABELLE BERRO-LEFEVRE, *Πρόεδρος,*

MIRJANA LAZAROVA TRAJKOVSKA,

JULIA LAFFRANQUE,

ΛΙΝΟΣ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΙΣΙΛΙΑΝΟΣ,

ERIK MOSE,

KSENIJA TURKOVIC,

DMITRY DEDOV, *Δικαστές*

και SOREN NIELSEN, *Γραμματέας Τμήματος,*

Αφού διασκέφθηκε εν Συμβουλίω την 3η Δεκεμβρίου 2013,

Εκδίδει την εξής απόφαση, που υιοθέτησε την ημερομηνία αυτή:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση προέκυψε μετά από μία προσφυγή (αριθμ. 11949/09) στρεφόμενη κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας από έναν υπήκοο του Κράτους αυτού, τον κύριο Ν.Γ. («ο προσφεύγων»), ο οποίος προσέφυγε στο Δικαστήριο την 5η Μαΐου 2009 σύμφωνα με το άρθρο 34 της Σύμβασης προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ατομικών ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2. Ο προσφεύγων εκπροσωπείται από τον κύριο Ι. ΚΤΙΣΤΑΚΗ, Δικηγόρο, Μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών. Η Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από τις πληρεξουσίες της κ.κ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,
και Ζ. ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΟΥ, Δικαστική Αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου
του Κράτους.

3. Ο προσφεύγων παραπονείται κυρίως για τη μη εκτέλεση ορισμένων
δικαστικών αποφάσεων που εξεδόθησαν από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

4. Την 2α Ιουλίου 2010, η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

I. ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

**A. Οι δικαστικές διαδικασίες σχετικά με τη μη καταχώρηση του
προσφεύγοντα στη λίστα των προαχθέντων υπαλλήλων στο
βαθμό του Πληρεξούσιου Υπουργού**

5. Ο προσφεύγων, γεννηθείς το 1946, ήταν διπλωματικός υπάλληλος
από το 1979. Το 1993, προήχθη στο βαθμό του Συμβούλου Πρεσβείας Α. Το
1999 και το 2001, κατόπιν εξέτασης του φακέλου του, δεν προήχθη, παρά την
αρχαιότητά του, στο βαθμό του Πληρεξούσιου Υπουργού Β.

1. Η πρώτη διαδικασία ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας

6. Την 14η Ιανουαρίου 2002, ο προσφεύγων άσκησε αίτηση ακύρωσης
ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά των διοικητικών πράξεων του
2001 βάσει των οποίων η προαγωγή του στο βαθμό του Πληρεξούσιου
Υπουργού δεν είχε επικυρωθεί από τη Διοίκηση. Την 14η Ιουλίου 2003, το
Συμβούλιο της Επικρατείας ακύρωσε τις προσβαλλόμενες διοικητικές πράξεις.
Το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο αναγνώρισε, κυρίως, ότι τα φύλλα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

αξιολόγησης στα οποία είχε στηριχτεί η γνώμη της Διοίκησης ήταν απαρχαιωμένα και ότι η αναφορά σε άλλα φύλλα αξιολόγησης ήταν ασαφής. Επιπλέον, το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε ότι οι προηγούμενες προαγωγές του ενδιαφερόμενου στους βαθμούς του Συμβούλου Πρεσβείας Α και Β βάσει της αρχαιότητας, χωρίς την ύπαρξη άλλων αρνητικών στοιχείων, δεν αποτελούσαν επαρκή βάση για να μην τον συμπεριλάβουν στη λίστα των προαχθέντων υπαλλήλων. Το εν λόγω Δικαστήριο παρέπεμψε την υπόθεση στη Διοίκηση για μία νέα εξέταση (απόφαση αρ. 2023/2003). Η επόμενη διαδικασία παρουσιάζεται λεπτομερώς παρακάτω (βλέπε παραγράφους 12 και επόμενες ακολούθως).

2. Η δεύτερη διαδικασία ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας

7. Το 2003, η Διοίκηση δεν συμπεριέλαβε τον προσφεύγοντα στη λίστα των προαχθέντων διπλωματικών υπαλλήλων στο βαθμό του Πληρεξουσίου Υπουργού. Την 29η Μαΐου 2003, ο προσφεύγων άσκησε αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά των διοικητικών πράξεων βάσει των οποίων η προαγωγή του στο βαθμό του Πληρεξουσίου Υπουργού δεν είχε επικυρωθεί από τη Διοίκηση. Την 13η Ιανουαρίου 2005, το Συμβούλιο της Επικρατείας ακύρωσε τις σχετικές διοικητικές πράξεις. Ιδιαίτερα, το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο αναγνώρισε ότι τα φύλλα αξιολόγησης στα οποία είχε στηριχτεί η γνώμη της Διοίκησης ήταν απαρχαιωμένα και ότι η αναφορά σε άλλα φύλλα αξιολόγησης ήταν ασαφής. Επιπλέον, το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε ότι οι προηγούμενες προαγωγές του ενδιαφερόμενου στους βαθμούς του Συμβούλου Πρεσβείας Α και Β βάσει της αρχαιότητας, χωρίς την ύπαρξη άλλων αρνητικών στοιχείων, δεν αποτελούσαν επαρκή βάση για να μην τον συμπεριλάβουν στη λίστα των προαχθέντων υπαλλήλων. Το εν λόγω

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

Δικαστήριο παρέπεμψε την υπόθεση στη Διοίκηση για μία νέα εξέταση (απόφαση αρ. 73/2005).

3. Η τρίτη διαδικασία ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας

8. Το 2004, η Διοίκηση εξακολούθησε να μην συμπεριλαμβάνει τον προσφεύγοντα στη λίστα των προαχθέντων διπλωματικών υπαλλήλων στο βαθμό του Πληρεξουσίου Υπουργού. Την 24η Νοεμβρίου 2004, ο προσφεύγων άσκησε νέα αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά των διοικητικών πράξεων βάσει των οποίων η προαγωγή του στο βαθμό του Πληρεξουσίου Υπουργού δεν είχε επικυρωθεί από τη Διοίκηση. Την 30ή Νοεμβρίου 2006, το Συμβούλιο της Επικρατείας ακύρωσε τις εν λόγω διοικητικές πράξεις. Έκρινε ότι τα φύλλα αξιολόγησης στα οποία είχε στηριχτεί η γνώμη της Διοίκησης ήταν απαρχαιωμένα και ότι η αναφορά σε άλλα φύλλα αξιολόγησης ήταν ασαφής. Επιπλέον, το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε ότι οι προηγούμενες προαγωγές του ενδιαφερόμενου στους βαθμούς του Συμβούλου Πρεσβείας Α και Β βάσει της αρχαιότητας, χωρίς την ύπαρξη άλλων αρνητικών στοιχείων, δεν αποτελούσαν επαρκή βάση, όπως το είχε εκτιμήσει η Διοίκηση, για να μην τον συμπεριλάβουν στη λίστα των προαχθέντων υπαλλήλων. Το εν λόγω Δικαστήριο παρέπεμψε την υπόθεση στη Διοίκηση για μία νέα εξέταση (απόφαση αρ. 3554/2006).

4. Η τέταρτη διαδικασία ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας

9. Το 2005, ο προσφεύγων, ακόμη μία φορά, δεν συμπεριελήφθη στη λίστα των προαχθέντων διπλωματικών υπαλλήλων στο βαθμό του Πληρεξουσίου Υπουργού. Την 20ή Μαρτίου 2006, άσκησε αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά των διοικητικών πράξεων βάσει

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

των οποίων η προαγωγή του στο βαθμό του Πληρεξούσιου Υπουργού δεν είχε επικυρωθεί από τη Διοίκηση. Την 30ή Νοεμβρίου 2006, το Συμβούλιο της Επικρατείας ακύρωσε τις εν λόγω διοικητικές πράξεις. Έκρινε ότι τα φύλλα αξιολόγησης στα οποία είχε στηριχτεί η γνώμη της Διοίκησης ήταν απαρχαιωμένα και ότι η αναφορά σε άλλα φύλλα αξιολόγησης ήταν ασαφής. Επιπλέον, το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε ότι ορισμένα στοιχεία τα οποία υποστήριζε η Διοίκηση καθώς και οι προηγούμενες προαγωγές του ενδιαφερόμενου στους βαθμούς του Συμβούλου Πρεσβείας Α και Β βάσει της αρχαιότητας, χωρίς την ύπαρξη άλλων αρνητικών στοιχείων, δεν αποτελούσαν επαρκή βάση για να μην τον συμπεριλάβουν στη λίστα των προαχθέντων υπαλλήλων. Το εν λόγω Δικαστήριο παρέπεμψε την υπόθεση στη Διοίκηση για μία νέα εξέταση (απόφαση αρ. 3555/2006).

5. Η πέμπτη διαδικασία ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας

10. Το 2006, ο προσφεύγων, μία ακόμη φορά, δεν συμπεριελήφθη στη λίστα των προαχθέντων διπλωματικών υπαλλήλων στο βαθμό του Πληρεξούσιου Υπουργού. Την 13η Νοεμβρίου 2006, άσκησε αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά των διοικητικών πράξεων βάσει των οποίων η προαγωγή του στο βαθμό του Πληρεξούσιου Υπουργού δεν είχε επικυρωθεί από τη Διοίκηση. Την 11η Αυγούστου 2008, το Συμβούλιο της Επικρατείας ακύρωσε τις εν λόγω διοικητικές πράξεις. Έκρινε ότι τα φύλλα αξιολόγησης στα οποία είχε στηριχτεί η γνώμη της Διοίκησης ήταν απαρχαιωμένα και ότι ορισμένες αναφορές στις επαγγελματικές ικανότητες του προσφεύγοντα που συμπεριλαμβάνονταν σε άλλα φύλλα αξιολόγησης δεν επαρκούσαν από μόνες τους για να δικαιολογήσουν τον αποκλεισμό του από την εν λόγω προαγωγή. Επιπλέον, το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε ότι το γεγονός ότι οι προηγούμενες προαγωγές του ενδιαφερόμενου στους βαθμούς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

του Συμβούλου Πρεσβείας Α και Β είχαν λάβει χώρα βάσει της αρχαιότητας, δεν αποτελούσε επαρκή βάση, όπως το υποστήριζε η Διοίκηση, για την άρνηση να τον συμπεριλάβουν στην λίστα των προαχθέντων υπαλλήλων. Το εν λόγω Δικαστήριο παρέπεμψε την υπόθεση στη Διοίκηση για μία νέα εξέταση (απόφαση αρ. 2307/2008).

6. Η έκτη διαδικασία ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας

11. Το 2007, ο προσφεύγων δεν συμπεριελήφθη στη λίστα των προαχθέντων διπλωματικών υπαλλήλων στο βαθμό του Πληρεξουσίου Υπουργού. Μία ημερομηνία που δεν καθορίζεται, άσκησε αίτηση ακύρωσης ενώπιον του αρμοδίου Δικαστηρίου κατά των διοικητικών πράξεων βάσει των οποίων η προαγωγή του στο βαθμό του Πληρεξουσίου Υπουργού δεν είχε επικυρωθεί από τη Διοίκηση. Από τη δικογραφία προκύπτει ότι αυτή η αίτηση ακύρωσης εκκρεμεί ακόμη.

**Β. Δικαστικές διαδικασίες σχετικά με την εκτέλεση των
προαναφερθέντων αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας**

1. Η διαδικασία εκτέλεσης της απόφασης αρ. 2023/2003

12. Απουσία κάθε μέτρου εκτέλεσης της απόφασης αρ. 2023/2003, ο προσφεύγων προσέφυγε την 26η Φεβρουαρίου 2006 στο τριμελές συμβούλιο συγκροτούμενο στους κόλπους του Συμβουλίου της Επικρατείας, υπεύθυνο για τον έλεγχο της ορθής εκτέλεσης των αποφάσεών του. Διαβεβαίωσε ότι η Διοίκηση δεν συμμορφώθηκε ως προς την απόφαση αρ. 2023/2003 του Συμβουλίου της Επικρατείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

13. Την 7η Σεπτεμβρίου 2006, η Διοίκηση αποφάνθηκε, κατόπιν της απόφασης αρ. 2023/2003 του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατά της προαγωγής του προσφεύγοντα στον αιτούμενο βαθμό. Την 29η Δεκεμβρίου 2006, το τριμελές συμβούλιο συγκροτούμενο στους κόλπους του Συμβουλίου της Επικρατείας, εκτίμησε ότι η Διοίκηση συμμορφώθηκε ως προς την απόφαση αρ. 2023/2003, αφού το Συμβούλιο των Υπουργών δεν είχε βέβαια προαγάγει τον προσφεύγοντα αλλά ωστόσο, είχε υποστηρίξει διαφορετικούς λόγους από εκείνους των διοικητικών αποφάσεων οι οποίες υιοθετήθηκαν το 1999 και το 2001.

14. Την 13η Νοεμβρίου 2007, ο προσφεύγων άσκησε εκ νέου αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά της άρνησης της Διοίκησης της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 να τον προαγάγει στον αιτούμενο βαθμό. Την 11η Αυγούστου 2008, το Συμβούλιο της Επικρατείας έκανε δεκτή την αίτηση ακύρωσής του. Θεώρησε ότι η απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 του Συμβουλίου των Υπουργών δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένη. Πράγματι, το Συμβούλιο της Επικρατείας αναγνώρισε ότι τα φύλλα αξιολόγησης στα οποία είχε στηριχτεί η γνώμη της Διοίκησης ήταν απαρχαιωμένα και ότι μία δήλωση του προσφεύγοντα συμπεριληφθείσα σε ένα από αυτά τα φύλλα αξιολόγησης δεν επαρκούσε από μόνη της για να δικαιολογήσει τον αποκλεισμό του από την εν λόγω προαγωγή. Επιπλέον, το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε ότι το γεγονός ότι οι προηγούμενες προαγωγές του ενδιαφερόμενου στους βαθμούς του Συμβούλου Πρεσβείας Α και Β είχαν λάβει χώρα βάσει της αρχαιότητας, δεν αποτελούσε επαρκή βάση, όπως το υποστήριζε η Διοίκηση, για την άρνηση να τον συμπεριλάβουν στην λίστα των προαχθέντων υπαλλήλων. Το εν λόγω Δικαστήριο παρέπεμψε την υπόθεση στη Διοίκηση για μία νέα εξέταση (απόφαση αρ. 2308/2008).

15. Την 13η Απριλίου 2009, η Διοίκηση αποφάνθηκε, κατόπιν της απόφασης αρ. 2308/2008, κατά της προαγωγής του προσφεύγοντα στον

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

αιτούμενο βαθμό. Την 16η Ιουλίου 2009, ο προσφεύγων προσέφυγε στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά αυτής της απόφασης. Την 17η Μαρτίου 2011, το Συμβούλιο της Επικρατείας έκανε δεκτή την προσφυγή του. Επεσήμανε ότι η Διοίκηση είχε στηριχτεί σε φύλλα αξιολόγησης ήδη θεωρημένα από την απόφαση αρ. 2308/2008 ως ανεπαρκή για την αξιολόγηση των επαγγελματικών ικανοτήτων του προσφεύγοντα. Επιπλέον, το Συμβούλιο της Επικρατείας θεώρησε ότι τα υπόλοιπα στοιχεία στα οποία είχε στηριχτεί η Διοίκηση για να απορρίψει το αίτημα του προσφεύγοντα είτε δεν αποτελούσαν αρνητικά προσόντα είτε δεν ήταν αρμόζοντα για την εκτίμησή του. Το Συμβούλιο της Επικρατείας υπενθύμισε ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του, όταν η Διοίκηση δεν δύναται να αιτιολογήσει επαρκώς τις αποφάσεις της σχετικά με την επαγγελματική αξιολόγηση του ενδιαφερόμενου και με την επακόλουθη άρνηση να τον προαγάουν, υπερβαίνει τα όρια της δικαιοδοσίας της να αξιολογεί. Στην περίπτωση αυτή, το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, αναγνωρίζει σε αυτό το ίδιο τη δυνατότητα όχι μόνο να ακυρώνει μία ακόμη φορά την αμφισβητούμενη πράξη, αλλά επίσης να διατάζει τη Διοίκηση να προαγάγει τον ενδιαφερόμενο στην αιτούμενη θέση.

16. Βάσει αυτής της διαπίστωσης, το Συμβούλιο της Επικρατείας υπενθύμισε ότι προκειμένου για τη σχετική διαδικασία με την προαγωγή του προσφεύγοντα που ξεκίνησε το 2001, είχε ήδη αποφανθεί με τις αποφάσεις του αρ. 2023/2003 και αρ. 2308/2008 θεωρώντας ότι η Διοίκηση δεν είχε επαρκώς αιτιολογήσει τις αποφάσεις της να μην τον προαγάουν. Υπογράμμισε ότι μην μπορώντας για τρίτη φορά να αιτιολογήσει επαρκώς τις αποφάσεις της, η Διοίκηση είχε πρόδηλα υπερβεί τα όρια της δικαιοδοσίας της να αξιολογεί. Το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση και παρέπεμψε την υπόθεση στην αρμόδια αρχή για την αναδρομική προαγωγή του προσφεύγοντα στην αιτούμενη θέση (απόφαση αρ. 858/2011).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

17. Δυνάμει του Προεδρικού Διατάγματος της 20ής Μαΐου 2011, ο προσφεύγων προήχθη αναδρομικά στο βαθμό του Πληρεξούσιου Υπουργού Β από την 24η Σεπτεμβρίου 2001. Δυνάμει του Προεδρικού Διατάγματος της 5ης Μαρτίου 2012, ο προσφεύγων θεωρήθηκε ως εν ενεργεία από την 31η Μαρτίου 2007 έως την 27η Ιουλίου 2011, ημερομηνία κατά την οποία θεωρήθηκε ότι συνταξιοδοτήθηκε. Την 29η Ιανουαρίου 2013, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ενημέρωσε το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους ότι είχε λάβει υπόψη του τη μεταβολή της επαγγελματικής κατάστασης του προσφεύγοντα και ότι είχε την πρόθεση να του καταβάλει τη σύνταξή του που είχε προσαρμοσθεί από την 28η Φεβρουαρίου 2013 (έγγραφο αρ. 323/29.1.2013). Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η προσαρμοσμένη σύνταξη πράγματι κατεβλήθη στον προσφεύγοντα από το Μάρτιο 2013.

2. Η διαδικασία εκτέλεσης της απόφασης αρ. 73/2005

18. Απουσία κάθε μέτρου εκτέλεσης της απόφασης αρ. 73/2005, την 21η Δεκεμβρίου 2006 ο προσφεύγων προσέφυγε στο τριμελές συμβούλιο συγκροτούμενο στους κόλπους του Συμβουλίου της Επικρατείας, υπεύθυνο για τον έλεγχο της ορθής εκτέλεσης των αποφάσεών του, προκειμένου να παραπονεθεί για την άρνηση της Διοίκησης να επανεξετάσει το ζήτημα της προαγωγής του κατόπιν της απόφασης αρ. 73/2005, που είχε παραπέμψει την υπόθεση στη Διοίκηση. Το εν λόγω συμβούλιο ανέβαλε τέσσερις φορές την εξέταση του αιτήματός του προκειμένου να δώσει στη Διοίκηση τη δυνατότητα να αποφανθεί σχετικά με την περίπτωση του.

19. Την 12η Ιανουαρίου 2009, η Διοίκηση αποφάνθηκε εκ νέου, κατόπιν της απόφασης αρ. 73/2005 του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατά της προαγωγής του προσφεύγοντα στον αιτούμενο βαθμό. Την 4η Μαΐου 2009, ο προσφεύγων προσέφυγε στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά της νέας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

απόφασης της Διοίκησης να μην τον προαγάγουν. Την 26η Μαΐου 2011, η προβλεπόμενη συνεδρίαση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας αναβλήθηκε. Η συνέχεια της υπόθεσης δεν προκύπτει από τη δικογραφία.

*3. Οι διαδικασίες εκτέλεσης των αποφάσεων αρ. 3554, 3555/2006 και
2307/2008 του Συμβουλίου της Επικρατείας*

20. Την 13η Απριλίου 2009, η Διοίκηση αρνήθηκε, στο πλαίσιο των διαδικασιών σχετικά με την εκτέλεση των αποφάσεων αρ. 3554-3555/2006 και αρ. 2307/2008 του Συμβουλίου της Επικρατείας, να αποφανθεί υπέρ της προαγωγής του προσφεύγοντα. Την 16η Ιουλίου 2009, ο προσφεύγων άσκησε ενώπιον του Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου τρεις αιτήσεις ακύρωσης. Την 17η Μαρτίου 2011, με τρεις διαφορετικές αποφάσεις, το Συμβούλιο της Επικρατείας ακύρωσε τις προσβαλλόμενες πράξεις. Το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο υπενθύμισε ότι με την απόφασή του αρ. 858/2011 είχε ήδη διατάξει τη Διοίκηση να προαγάγει αναδρομικά τον προσφεύγοντα στην πληρωθείσα θέση. Προσέθεσε ότι αυτή η απόφαση αφορούσε τη διαδικασία αξιολόγησης των επαγγελματικών ικανοτήτων του προσφεύγοντα που είχε λάβει χώρα για πρώτη φορά το 2001. Το Συμβούλιο της Επικρατείας θεώρησε ότι, έχοντας υπόψη το συμπέρασμά του στην απόφαση 858/2011, όλες οι διοικητικές αποφάσεις μετά το 2001 οι οποίες είχαν αρνητικές επιπτώσεις στο ζήτημα της προαγωγής του προσφεύγοντα στερούνταν νομικής βάσης. Στη βάση αυτή, το Συμβούλιο της Επικρατείας έκανε δεκτές τις εν λόγω αιτήσεις ακύρωσης (αποφάσεις αρ. 859, 860, 861/2011).

*4. Η αγωγή αποζημίωσης που άσκησε ο προσφεύγων ενώπιον του
Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

21. Στο μεταξύ, την 21η Ιουλίου 2006, ο προσφεύγων είχε ασκήσει ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών μία αγωγή αποζημίωσης κατά της Διοίκησης για την υλική και ηθική βλάβη που υπέστη εξαιτίας της άρνησης της Διοίκησης να τον προαγάγει αναδρομικά κατόπιν των αποφάσεων αρ. 2023/2003 και 73/2005 του Συμβουλίου της Επικρατείας.

22. Την 25η Φεβρουαρίου 2009, το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών έκανε μερικώς δεκτή την αγωγή του προσφεύγοντα. Θεώρησε ότι, κατόπιν των αποφάσεων αρ. 2023/2003 και 73/2005 του Συμβουλίου της Επικρατείας, η Διοίκηση δεν είχε απαιτητάως την υποχρέωση να προαγάγει τον προσφεύγοντα· ωστόσο η Διοίκηση ήταν υποχρεωμένη να υιοθετήσει μία νέα απόφαση σχετικά με το ζήτημα της προαγωγής του που έπρεπε να είναι επαρκώς αιτιολογημένη. Αφενός, το Διοικητικό Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι η Διοίκηση είχε, κατά την επίδικη περίοδο, υιοθετήσει πολλές αποφάσεις σχετικά με το ζήτημα της προαγωγής του προσφεύγοντα, που στη συνέχεια ακυρώθηκαν από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Επιπλέον, το Διοικητικό Πρωτοδικείο σημείωσε ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας είχε επισημάνει σχεδόν όμοιες αιτιολογίες όσον αφορά τις επαγγελματικές του ικανότητες, που υποστηρίζονταν από τη Διοίκηση κάθε φορά που εξέδιδε μία αρνητική γνώμη για την προαγωγή του προσφεύγοντα. Αφετέρου, το Διοικητικό Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι από το 2003, όταν το Συμβούλιο της Επικρατείας είχε υιοθετήσει την απόφασή του αρ. 2023/2003, έως την 21η Ιουλίου 2006, ημερομηνία άσκησης της αγωγής αποζημίωσής του, η Διοίκηση δεν είχε αναλάβει καμία πρωτοβουλία για να συμμορφωθεί ως προς την ανωτέρω απόφαση του Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου. Το Διοικητικό Πρωτοδικείο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η κατάσταση αυτή έπληξε βαρέως το καθεστώς του προσφεύγοντα τόσο σε προσωπικό όσο και σε επαγγελματικό επίπεδο αφού για μία μακρά περίοδο εμφανιζόταν στο επαγγελματικό του περιβάλλον σαν να μην είχε τα απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα. Το Διοικητικό Πρωτοδικείο

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

χορήγησε στον προσφεύγοντα, βάσει του άρθρου 105 του εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα, 60.000 ευρώ για την ηθική βλάβη που υπέστη (απόφαση αρ. 2304/2009).

23. Την 28η Δεκεμβρίου 2009 και την 15η Ιανουαρίου 2010, τόσο το Κράτος όσο και ο προσφεύγων άσκησαν αντιστοίχως έφεση. Την 22α Δεκεμβρίου 2011, το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών έκανε μερικώς δεκτές τις εφέσεις. Θεώρησε ότι ο προσφεύγων είχε υποστεί υλική βλάβη επειδή το Κράτος δεν τον είχε προαγάγει σε εύλογο χρόνο στο βαθμό του Πληρεξούσιου Υπουργού Β. Αφού έλαβε υπόψη του ότι η Διοίκηση τον προήγαγε τελικώς αναδρομικά στο βαθμό αυτό από την 24η Σεπτεμβρίου 2001, το Διοικητικό Εφετείο χορήγησε στον προσφεύγοντα 19.914,24 ευρώ και 57.476,67 αμερικανικά δολάρια ως διαφορά για τους απλήρωτους μισθούς. Επιπλέον, επαναλαμβάνοντας τις θεωρήσεις του Διοικητικού Πρωτοδικείου, το Διοικητικό Εφετείο θεώρησε ότι εξαιτίας των παράνομων πράξεων και παραλείψεων της Διοίκησης, που διαπιστώθηκαν από την απόφαση 858/2011 του Συμβουλίου της Επικρατείας, ο προσφεύγων είχε υποστεί σοβαρή βλάβη στην προσωπική και επαγγελματική του κατάσταση. Του χορήγησε 30.000 ευρώ για την ηθική βλάβη που υπέστη (απόφαση αρ. 4005/2011).

24. Την 21η Σεπτεμβρίου 2012, το αρμόδιο όργανο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους αποφάσισε να μην ασκήσει αναίρεση κατά της απόφασης αρ. 4005/2011 που κατέστη οριστική και εκτελεστή την 19η Οκτωβρίου 2012. Την 17η Δεκεμβρίου 2012, μέσω μιας διαταγής πληρωμής, ο προσφεύγων κίνησε μία διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του Κράτους με σκοπό την καταβολή των χορηγηθέντων ποσών από την απόφαση αρ. 4005/2011, συμπεριλαμβανομένων των τόκων. Την 21η Δεκεμβρίου 2012, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους διέταξε, με κοινοποίηση στον αντιπρόσωπο του προσφεύγοντα, στην αρμόδια υπηρεσία του Κράτους να προβεί στην εκτέλεση της απόφασης αρ. 4005/2011 και να του καταβάλει τα οφειλόμενα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

ποσά. Την ίδια ημέρα, το Κράτος άσκησε ανακοπή κατά της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης που εισήγαγε ο προσφεύγων. Αμφισβητούσε κυρίως την υποχρέωσή του να καταβάλει τόκους επί των χορηγηθέντων ποσών από την απόφαση αρ. 4005/2011. Την 23η Δεκεμβρίου 2012, ο προσφεύγων παραιτήθηκε από τη διαταγή πληρωμής. Από τη δικογραφία προκύπτει ότι την 9η Απριλίου 2013, η αρμόδια αρχή εξέδωσε ένα χρηματικό ένταλμα πληρωμής στον προσφεύγοντα ύψους 103.796,90 ευρώ σε εκτέλεση της απόφασης αρ. 4005/2011. Αυτό το ποσό προέκυψε από την πρόσθεση των χορηγηθέντων ποσών από την ανωτέρω απόφαση, μετά από μετατροπή του ποσού των 57.476,67 δολαρίων σε ευρώ και τον υπολογισμό του 6% των τόκων υπερημερίας επί του χορηγηθέντος ποσού για ηθική βλάβη. Την 15η Μαΐου 2013, μετά από μείωση του νόμιμου φόρου, το ποσό των 91.267,51 ευρώ κατεβλήθη στον τραπεζικό λογαριασμό του προσφεύγοντα σε εκτέλεση της απόφασης αρ. 4005/2011.

II. ΤΟ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ Η ΠΡΑΚΤΙΚΗ

25. Σύμφωνα με το άρθρο 95 § 5 του Ελληνικού Συντάγματος, έτσι όπως τροποποιήθηκε τον Απρίλιο 2001, «η Διοίκηση υποχρεούται να συμμορφώνεται ως προς τις δικαστικές αποφάσεις».

26. Την 14η Νοεμβρίου 2002, ο Νόμος αρ. 3068/2002 *σχετικά με την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων από τη Διοίκηση* τέθηκε σε ισχύ (Εφημερίδα της Κυβερνήσεως αρ. 274/2002). Ο Νόμος αυτός προβλέπει μεταξύ άλλων ότι η Διοίκηση έχει την υποχρέωση να συμμορφώνεται χωρίς καθυστέρηση ως προς τις δικαστικές αποφάσεις και να λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο για την εκτέλεση των εν λόγω αποφάσεων (άρθρο 1). Ο Νόμος προβλέπει τη συγκρότηση τριμελών συμβουλίων συσταθέντων στους κόλπους των Ελληνικών Ανώτατων Δικαστηρίων (Ειδικό Ανώτατο Δικαστήριο, Άρειος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

Πάγος, Συμβούλιο της Επικρατείας και Ελεγκτικό Συνέδριο), που είναι υπεύθυνα για τον έλεγχο της ορθής εκτέλεσης των αποφάσεων των αντίστοιχων δικαστηρίων τους από τη Διοίκηση σε μία προθεσμία που δεν μπορεί να υπερβεί τους τρεις μήνες (εξαιρετικά, αυτή η προθεσμία μπορεί να παραταθεί μία μόνο φορά). Τα συμβούλια μπορούν κυρίως να ορίσουν έναν δικαστή για να βοηθήσει τη Διοίκηση προτείνοντάς της μεταξύ άλλων τα κατάλληλα μέτρα για να συμμορφωθεί ως προς μία απόφαση. Αν η Διοίκηση δεν εκτελέσει μία απόφαση μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το συμβούλιο, ποινικές κυρώσεις της επιβάλλονται, οι οποίες μπορούν να ανανεωθούν όσο δεν συμμορφώνεται (άρθρο 3). Πειθαρχικά μέτρα μπορούν επίσης να ληφθούν κατά των οργάνων της Διοίκησης εξαιτίας της μη εκτέλεσης (άρθρο 5). Οι διατάξεις του Νόμου αρ. 3068/2002 εφαρμόζονται στις αποφάσεις που εκδίδονται μετά την έναρξη της ισχύος του (άρθρο 6).

27. Το άρθρο 105 του εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα έχει ως εξής:

«Το Κράτος υποχρεούται να επανορθώνει τη βλάβη που προκλήθηκε από τις παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας, εκτός από την περίπτωση που η εν λόγω πράξη ή παράλειψη παρέβλεψε μία υπάρχουσα διάταξη με σκοπό να εξυπηρετήσει το δημόσιο συμφέρον. Το υπαίτιο πρόσωπο είναι αλληλεγγύως υπεύθυνο μαζί με το Κράτος, με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων σχετικά με την ευθύνη των υπουργών.»

28. Το άρθρο 105 του εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα καθιερώνει την έννοια της ειδικής επιζήμιας πράξης του δημόσιου δικαίου, εγκαθιδρύοντας μία εξωσυμβατική ευθύνη του Κράτους. Η ευθύνη αυτή προκύπτει από παράνομες πράξεις ή παραλείψεις. Οι σχετικές πράξεις μπορούν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

να είναι, όχι μόνο νομικές πράξεις, αλλά επίσης υλικές πράξεις της Διοίκησης, συμπεριλαμβανομένων των μη εκτελεστών πράξεων κατ'αρχήν. Το παραδεκτό της αγωγής αποζημίωσης υπόκειται σε μία προϋπόθεση: την παράνομη φύση της πράξης ή της παράλειψης. Σύμφωνα με την νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων, η υπέρβαση των ορίων της διακριτικής εξουσίας της Διοίκησης ή η άγνοια των γενικών αρχών της ορθής Διοίκησης μπορούν να θεμελιώσουν την εξωσυμβατική της ευθύνη. Η εξωσυμβατική ευθύνη της Διοίκησης θεμελιώνεται επίσης στην περίπτωση που ένα βάρος το οποίο βαρύνει νόμιμα μία ιδιοκτησία συνίσταται σε μία ουσιαστική δέσμευσή της.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 6 § 1,
8 ΚΑΙ 13 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

29. Ο προσφεύγων επικαλείται ότι η Διοίκηση δεν συμμορφώθηκε ως προς πολλές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας που ακύρωσαν διοικητικές πράξεις βάσει των οποίων δεν είχε προαχθεί στον αιτούμενο βαθμό. Διαβεβαιώνει επίσης ότι η ελληνική εσωτερική τάξη δεν διαθέτει ένα ένδικο μέσο που να του επιτρέπει να αναγκάσει τη Διοίκηση να συμμορφωθεί ως προς τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας που έκαναν δεκτές τις αιτήσεις ακύρωσής του. Επικαλείται τα άρθρα 6 § 1, 8 και 13 της Σύμβασης. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι οι μόνες κατάλληλες διατάξεις για την συγκεκριμένη περίπτωση είναι τα άρθρα 6 § 1 και 13 της Σύμβασης, των οποίων τα αρμόζοντα μέρη έχουν ως εξής:

Άρθρο 6 § 1

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

«Κάθε άτομο έχει δικαίωμα να ακουστεί η υπόθεσή του δίκαια (...) από ένα Δικαστήριο (...), που θα αποφασίσει (...) σχετικά με τις αμφισβητήσεις πάνω στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του που έχουν αστικό χαρακτήρα (...).»

Άρθρο 13

«Κάθε άτομο του οποίου τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που αναγνωρίζονται στη (...) Σύμβαση παραβιάστηκαν, έχει δικαίωμα στη χορήγηση ενός αποτελεσματικού ένδικου μέσου ενώπιον εθνικού Δικαστηρίου, ακόμα και αν η παραβίαση έγινε από άτομα που ενεργούσαν κατά την άσκηση των επίσημων καθηκόντων τους.»

Α. Επί του παραδεκτού

30. Η Κυβέρνηση επικαλείται ότι μέσω της νομολογίας του το Συμβούλιο της Επικρατείας αναγνώρισε τη δυνατότητα να υποκαταστήσει τη Διοίκηση και να διατάξει την προαγωγή του ενδιαφερόμενου, εφόσον εκείνη δεν κατάφερε τρεις φορές να υιοθετήσει επαρκώς αιτιολογημένες αποφάσεις σε μία διαδικασία προαγωγής. Στην προκειμένη περίπτωση, δυνάμει της απόφασής του αρ. 858/2011, το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο παρέπεμψε την υπόθεση στην αρμόδια αρχή για να προαγάγει αναδρομικά τον προσφεύγοντα στην αιτούμενη θέση, γεγονός το οποίο συνέβη βάσει του Προεδρικού Διατάγματος της 20ής Μαΐου 2011. Επιπλέον, η Κυβέρνηση επισημαίνει ότι ο προσφεύγων άσκησε, το 2006, ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων αγωγή αποζημίωσης και ότι η απόφαση αρ. 4005/2011 του Διοικητικού Εφετείου, αφού έλαβε υπόψη ότι η Διοίκηση τον προήγαγε τελικά αναδρομικά στο βαθμό του Πληρεξούσιου Υπουργού Β, του χορήγησε

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

19.914,24 ευρώ και 57.476,67 αμερικανικά δολάρια ως διαφορά για τους απλήρωτους μισθούς. Σύμφωνα με την Κυβέρνηση, ο προσφεύγων αρχικά δεν εξάντλησε τα εθνικά ένδικα μέσα, στο μέτρο που οι εν λόγω δικαστικές διαδικασίες εκκρεμούσαν όταν η υπόθεση κοινοποιήθηκε στα μέρη. Σε κάθε περίπτωση, η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η αναδρομική προαγωγή του προσφεύγοντα στον πληρωθέντα βαθμό κατόπιν της απόφασης αρ. 858/2011 του Συμβουλίου της Επικρατείας καθώς και τα χορηγηθέντα ποσά δυνάμει της απόφασης αρ. 4005/2011 του Διοικητικού Εφετείου τον αποζημίωσαν πλήρως για την υλική και ηθικά βλάβη που ενδεχομένως υπέστη. Συνεπώς, η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι στην σημερινή κατάσταση των πραγμάτων, η ιδιότητα του «θύματος» κατά την έννοια του άρθρου 34 της Σύμβασης δεν επαρκεί για τον προσφεύγοντα.

31. Επιπλέον, η Κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι δυνάμει του Νόμου αρ. 3068/2002, ο προσφεύγων θα μπορούσε να προσφύγει στην αρμόδια επιτροπή του Συμβουλίου της Επικρατείας για να παραπονεθεί για όλες τις αρνήσεις της Διοίκησης να συμμορφωθεί ως προς τις αποφάσεις που εξέδωσε το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο οι οποίες έχουν σχέση με την προαγωγή του.

32. Ο προσφεύγων αντικρούει τις θέσεις της Κυβέρνησης. Ανταπαντά κυρίως ότι κανένα από τα αναφερθέντα ένδικα μέσα δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ως αποτελεσματικό γιατί δεν θα μπορούσε να καταλήξει στην εκτέλεση των ανωτέρω αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας που απαιτούσαν την υιοθέτηση από τις αρμόδιες διοικητικές αρχές αποφάσεων επαρκώς αιτιολογημένων στην περίπτωση του. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι τα χορηγηθέντα ποσά από το Διοικητικό Εφετείο δεν μπορούσαν να αποζημιώσουν όλη την ηθική και υλική βλάβη που υπέστη εξαιτίας της επίμονης άρνησης της Διοίκησης να συμμορφωθεί ως προς τις εκδοθείσες αποφάσεις στην προκειμένη περίπτωση από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

33. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο κανόνας της εξάντλησης των εθνικών ένδικων μέσων που διατυπώνεται στο άρθρο 35 § 1 της Σύμβασης ορίζει ότι πριν την προσφυγή σε ένα διεθνές δικαστήριο, ο προσφεύγων πρέπει να έχει δώσει στο υπεύθυνο Κράτος τη δυνατότητα να αντιμετωπίσει τις επικαλούμενες παραβιάσεις με εθνικά μέσα, χρησιμοποιώντας τις δικαστικές πηγές που προσφέρει η εθνική νομοθεσία αρκεί να αποδεικνύονται αποτελεσματικές και επαρκείς (βλέπε, μεταξύ άλλων, *Fressoz και Roire κατά Γαλλίας* [GC], αρ. 29183/95, § 37, CEDH 1999-I). Πράγματι, το άρθρο 35 § 1 της Σύμβασης επιτάσσει την εξάντληση μόνο των ένδικων μέσων των συγχρόνως διαθέσιμων και κατάλληλων που έχουν σχέση με τις εν λόγω παραβιάσεις. Αυτά τα ένδικα μέσα πρέπει να υφίστανται σε επαρκή βαθμό βεβαιότητας όχι μόνο στη θεωρία αλλά και στην πράξη, χωρίς την οποία στερούνται της απαιτούμενης αποτελεσματικότητας και προσβασιμότητας· εναπόκειται στο εναγόμενο Κράτος να αποδείξει ότι πληρούνται οι απαιτήσεις αυτές (βλέπε, μεταξύ πολλών άλλων, *Rahimi κατά Ελλάδος*, αρ. 8687/08, § 74, 5 Απριλίου 2011). Τέλος, εκείνος που άσκησε ένα ένδικο μέσο ούτως ώστε να αντιμετωπίσει άμεσα – και όχι με πλάγιο τρόπο – την επίδικη κατάσταση δεν υποχρεούται να εξαντλήσει άλλα ενδεχομένως διαθέσιμα αλλά πιθανώς αναποτελεσματικά (*Μανουσάκης και λοιποί κατά Ελλάδος*, 26 Σεπτεμβρίου 1996, § 33, *Recueil des arrêts et décisions* 1996-IV· *Anakomba Yula κατά Βελγίου*, αρ. 45413/07, § 22, 10 Μαρτίου 2009).

34. Όσον αφορά την τρίτη στη σειρά προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας με στόχο την απουσία προαγωγής το 2001 καθώς και την αγωγή αποζημίωσης στα Διοικητικά Δικαστήρια στηριζόμενη στο άρθρο 105 του εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι οι σχετικές διαδικασίες περατώθηκαν οριστικά με τις αποφάσεις αρ. 858/2011 και 4005/2011 του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, αντίστοιχα. Κατά συνέπεια, όπως το επικαλείται η Κυβέρνηση στην

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

προκειμένη περίπτωση, συντρέχει λόγος να εξεταστεί αν, με βάση την εξέλιξη αυτών των διαδικασιών, ο προσφεύγων διαθέτει πάντα την ιδιότητα του θύματος κατά την έννοια του άρθρου 34 της Σύμβασης. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι αυτή η ένσταση της Κυβέρνησης συνδέεται στενά με την ουσία της αιτίας που αναφέρεται στην περιοχή του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης στο βαθμό που έχει να κάνει συγκεκριμένα με το ερώτημα αν οι εθνικές αρχές ανταποκρίθηκαν στην υποχρέωσή τους να εκτελέσουν δεόντως τις αποφάσεις ακύρωσης του Συμβουλίου της Επικρατείας. Αποφασίζει λοιπόν να την συνεκδικάσει επί της ουσίας.

35. Όσο για την ένσταση που απορρέει από την μη εξάντληση των εθνικών ένδικων μέσων μην έχοντας προσφύγει ο προσφεύγων στο τριμελές συμβούλιο συγκροτούμενο στους κόλπους του Συμβουλίου της Επικρατείας που προβλέπεται από το Νόμο αρ. 3068/2002, το Δικαστήριο σημειώνει ότι ο προσφεύγων είχε όντως προσφύγει σε αυτό δύο φορές πριν από την έκδοση των προαναφερθέντων αποφάσεων αρ. 858/2011 και 4005/2011. Έχοντας υπόψη το αποτέλεσμα των ανωτέρω διαδικασιών, το Δικαστήριο θεωρεί ότι θα ήταν υπερβολικό να απαιτηθεί στον προσφεύγοντα μία νέα προσφυγή στο εν λόγω τριμελές συμβούλιο. Πράγματι όπως επισημάνθηκε ανωτέρω, εναπόκειται στο Δικαστήριο στη σημερινή κατάσταση των πραγμάτων να εξετάσει αν ο προσφεύγων διαθέτει πάντα την ιδιότητα του «θύματος» βάσει των αποφάσεων αρ. 858/2011 και 4005/2011. Αρμόζει λοιπόν να απορρίψει αυτήν την ένσταση της Κυβέρνησης.

36. Το Δικαστήριο διαπιστώνει άλλωστε ότι οι αιτιάσεις που απορρέουν από τα άρθρα 6 § 1 και 13 δεν είναι πρόδηλα κακώς στηριζόμενες κατά την έννοια του άρθρου 35 § 3 α) της Σύμβασης. Επισημαίνει επίσης ότι δεν προσκρούουν σε κανένα άλλο λόγο απαράδεκτου. Αρμόζει λοιπόν να τις κηρύξει παραδεκτές.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

B. Επί της ουσίας

1. Θέσεις των μερών

37. Η Κυβέρνηση διατείνεται ότι η Διοίκηση δεν έκανε τίποτα άλλο στην προκειμένη περίπτωση εκτός από το να υιοθετεί ανανεωμένες πράξεις αξιολόγησης των επαγγελματικών προσόντων του προσφεύγοντα, κάθε φορά που το Συμβούλιο της Επικρατείας αποφαινόταν επί του θέματος. Η Κυβέρνηση προσθέτει ότι η Διοίκηση επανερχόταν κάθε φορά με πράξεις που περιελάμβαναν διαφορετική αιτιολογία από εκείνη που χρησιμοποιούσε η ήδη ακυρωθείσα διοικητική πράξη. Σύμφωνα με την Κυβέρνηση, το γεγονός ότι αυτή η νέα αιτιολογία δεν θεωρείτο στη συνέχεια από το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο ως επαρκής δεν θα μπορούσε από μόνο του να οδηγήσει το Δικαστήριο να διαπιστώσει μία παράβαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης στην συγκεκριμένη περίπτωση. Επιπλέον, η Κυβέρνηση αναφέρεται στο νομοθετικό πλαίσιο στην Ελλάδα που επιτρέπει την ορθή εκτέλεση από τη Διοίκηση των δικαστικών αποφάσεων καθώς και την αποζημίωση του ενδιαφερόμενου από τα Διοικητικά Δικαστήρια για την ενδεχόμενη βλάβη που υπέστη εξαιτίας των καθυστερήσεων να συμμορφωθεί ως προς τις εν λόγω αποφάσεις.

38. Ο προσφεύγων ανταπαντά ότι η Διοίκηση διόλου δεν έδειξε την πρόθεσή της, σε μια πολύ μακρά περίοδο, να συμμορφωθεί ως προς τις διαφορετικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας σχετικά με την προαγωγή του. Επικαλείται ότι μέσω της υιοθέτησης αποφάσεων με ανεπαρκείς αιτιολογίες, η Διοίκηση, εκ των πραγμάτων, προσπάθησε να αποφύγει το ζήτημα της προαγωγής του. Με το να του επιβάλει να απευθυνθεί στο Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο κατ'επανάληψη και με το να τον εμπλέκει σε δικαστικές διαδικασίες μεγάλης διάρκειας, η Διοίκηση είχε εκ των

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

πραγμάτων την πρόθεση να τον εξαντλήσει ψυχολογικά και υλικά για να τον αναγκάσει να εγκαταλείψει τη διεκδίκηση της επαγγελματικής του προαγωγής.

2. Εκτίμηση του Δικαστηρίου

α) Σχετικά με την αιτίαση που απορρέει από το άρθρο 6 § 1

39. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το δικαίωμα πρόσβασης σε ένα δικαστήριο που εξασφαλίζεται από το άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης θα ήταν απατηλό αν η εσωτερική έννομη τάξη ενός συμβαλλόμενου Κράτους επέτρεπε ότι μία οριστική και υποχρεωτική δικαστική απόφαση παραμένει αναποτελεσματική εις βάρος ενός μέρους (*Buyan και λοιποί κατά Ελλάδα*, αρ. 28644/08, § 33, 3 Ιουλίου 2012). Η εκτέλεση μίας απόφασης, οποιουδήποτε δικαστηρίου, πρέπει να θεωρείται σαν να αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της «δίκης» κατά την έννοια του άρθρου 6. Το Δικαστήριο ήδη αναγνώρισε ότι η αποτελεσματική προστασία του δωσίδικου και η αποκατάσταση της νομιμότητας προϋποθέτουν την υποχρέωση για τη Διοίκηση να προσαρμοστεί σε μία απόφαση που εκδίδεται από το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο του Κράτους επί του θέματος (βλέπε κυρίως *Hornsby κατά Ελλάδα*, 19 Μαρτίου 1997, § 40, *Recueil* 1997-II). Επιπλέον, το Δικαστήριο υπογραμμίζει την ιδιαίτερη σημασία που έχει η εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων στο πλαίσιο των διαφορών διοικητικού δικαίου (βλέπε *Ιερά Μονή Προφήτου Ηλίου Θήρας κατά Ελλάδα*, αρ. 32259/02, § 34, 22 Δεκεμβρίου 2005). Επιπλέον, το Δικαστήριο θεώρησε πολλές φορές ότι οι αδικαιολόγητες καθυστερήσεις στην εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων που καταδίκασαν το Κράτος να καταβάλει στους ενδιαφερόμενους χρηματικά ποσά μπορούν επίσης να επιφέρουν παράβαση του άρθρου 6 § 1 (βλέπε μεταξύ άλλων, *Chmalko κατά Ουκρανίας*, αρ. 60750/00, §§ 45-46, 20 Ιουλίου 2004· *Γεωργούλης και λοιποί κατά*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

Ελλάδος, αρ. 38752/04, § 24, 21 Ιουνίου 2007· *Sousline κατά Ρωσίας*, α. 34938/04, §§ 23-24, 23 Οκτωβρίου 2008· *Buyan και λοιποί*, στο ίδιο σημείο).

40. Τέλος, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι μία απόφαση ή ένα μέτρο ευνοϊκό για τον προσφεύγοντα δεν επαρκεί κατ'αρχήν για να του στερήσει την ιδιότητα του «θύματος» σύμφωνα με το άρθρο 34 της Σύμβασης, εκτός αν οι εθνικές αρχές αναγνωρίσουν, ρητά ή ουσιαστικά, στη συνέχεια αποκαταστήσουν την παραβίαση της Σύμβασης (βλέπε, παραδείγματος χάριν, *Eckle κατά Γερμανίας*, 15 Ιουλίου 1982, §§ 69 και επόμενες, σειρά Α αρ. 51· *Dalban κατά Ρουμανίας* [GC], αρ. 28114/95, § 44, CEDH 1999-VI, και *Gäfgen κατά Γερμανίας* [GC], αρ. 22978/05, § 115, CEDH 2010). Όσον αφορά την «κατάλληλη» και «επαρκή» αποκατάσταση για την αντιμετώπιση σε εθνικό επίπεδο της παραβίασης ενός δικαιώματος που εξασφαλίζεται από τη Σύμβαση, το Δικαστήριο θεωρεί γενικά ότι εξαρτάται από το σύνολο των συνθηκών της υπόθεσης, έχοντας λάβει υπόψη ιδιαίτερα τη φύση της παραβίασης της Σύμβασης που διακυβεύεται (βλέπε, παραδείγματος χάριν, *Gäfgen*, όπως παραπάνω, § 116).

41. Στην προκειμένη περίπτωση, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι με μία μεγάλη σειρά αποφάσεων το Συμβούλιο της Επικρατείας διαπίστωσε ότι διαφορετικές διοικητικές διαδικασίες, όλες σχετικές με την προαγωγή του προσφεύγοντα, ήταν στιγματισμένες με ελαττώματα. Ιδιαίτερος, με τις αποφάσεις του αρ. 2023/2003, 73/2005, 3554 και 3555/2006, 2307 και 2308/2008, καθώς και 859, 860 και 861/2011, όσον αφορά τη διαδικασία εκτέλεσης των ανωτέρω αποφάσεων, το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο θεώρησε ότι η Διοίκηση δεν είχε καταφέρει, στο πλαίσιο διαφορετικών διαδικασιών αξιολόγησης, να αιτιολογήσει επαρκώς τις αποφάσεις της για να τεκμηριώσει την έλλειψη των απαραίτητων επαγγελματικών ικανοτήτων του προσφεύγοντα ούτως ώστε να προαχθεί στην αιτούμενη θέση. Πράγματι, κάθε φορά που ο προσφεύγων κέρδιζε την υπόθεση ενώπιον του Συμβουλίου της

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

Επικρατείας, το αρμόδιο όργανο συνερχόταν εκ νέου χωρίς ωστόσο να καταφέρνει να υιοθετήσει μία επαρκώς αιτιολογημένη πράξη και τούτο παρά τις συμπεριληφθείσες ενδείξεις από το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο στις προηγούμενες αποφάσεις του (βλέπε, υπό αυτήν την έννοια, *Μαυρουδής κατά Ελλάδος*, αρ. 72081/01, § 29, 22 Σεπτεμβρίου 2005).

42. Στο σημείο αυτό, το Δικαστήριο πρέπει να εγκύψει στο επιχείρημα που εγείρει η Κυβέρνηση, δηλαδή ότι δυνάμει των αποφάσεων αρ. 858/2011 και 4005/2011 του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αντίστοιχα, ο προσφεύγων αποζημιώθηκε επαρκώς για τη βλάβη που υπέστη εξαιτίας της παράλειψης της Διοίκησης να συμμορφωθεί ως προς τις εν λόγω αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ιδιαίτερα, το Δικαστήριο θα εξετάσει σε ποιο βαθμό η απόφαση 858/2011 αποτέλεσε επαρκή αποκατάσταση για τις αρνητικές επιπτώσεις στην επαγγελματική καριέρα του προσφεύγοντα και η απόφαση αρ. 4005/2011 για την υλική και ηθική βλάβη που υπέστη εξαιτίας της επίδικης κατάστασης.

*i. Όσον αφορά την απόφαση αρ. 858/2011 του Συμβουλίου της
Επικρατείας*

43. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι, με την απόφασή του αρ. 858/2011, το Συμβούλιο της Επικρατείας αποδέχτηκε ότι η Διοίκηση είχε πρόδηλα υπερβεί τα όρια της δικαιοδοσίας της της αξιολόγησης στην προκειμένη περίπτωση. Ως εκ τούτου, κάνοντας χρήση της αναγνωρισμένης δυνατότητας να διατάζει τη Διοίκηση να λαμβάνει καθορισμένα μέτρα, το Συμβούλιο της Επικρατείας παρέπεμψε την υπόθεση στην αρμόδια αρχή για να προαγάγει αναδρομικά τον προσφεύγοντα στην αιτούμενη θέση, το οποίο και έγινε δυνάμει του Προεδρικού Διατάγματος της 20ής Μαΐου 2011. Ιδιαίτερα, βάσει αυτού του

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

Διατάγματος, ο προσφεύγων προήχθη αναδρομικά στο βαθμό του Πληρεξούσιου Υπουργού Β, από την 24η Σεπτεμβρίου 2001.

44. Επιπλέον, δυνάμει του Προεδρικού Διατάγματος της 5ης Μαρτίου 2012, θεωρήθηκε ως εν ενεργεία από την 31η Μαρτίου 2007 έως την 27η Ιουλίου 2011, ημερομηνία κατά την οποία θεωρήθηκε ότι συνταξιοδοτήθηκε. Άλλωστε, το Δικαστήριο σημειώνει ότι, στις αποφάσεις του αρ. 859, 860, 861/2011, το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο επεσήμανε ότι, έχοντας υπόψη το συμπέρασμά του στην απόφαση αρ. 858/2011, όλες οι διοικητικές αποφάσεις μετά το 2001 και οι οποίες είχαν αρνητικές επιπτώσεις στην επαγγελματική κατάσταση του προσφεύγοντα στερούνταν νομικής βάσης. Συνεπώς, το ζήτημα της προαγωγής του προσφεύγοντα διευθετήθηκε οριστικά με τις ανωτέρω αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας και με τις αποφάσεις που έλαβε στη συνέχεια η Διοίκηση για να συμμορφωθεί ως προς αυτές.

45. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο θεωρεί ότι η απόφαση αρ. 858/2011 και η αναδρομική προαγωγή του προσφεύγοντα στο βαθμό του Πληρεξούσιου Υπουργού Β αποτελούν επαρκή αποκατάσταση των αρνητικών επιπτώσεων που προκλήθηκαν στην επαγγελματική του εξέλιξη εξαιτίας της επίδικης κατάστασης.

*ii. Όσον αφορά την απόφαση αρ. 4005/2011 του Διοικητικού Εφετείου
Αθηνών*

46. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι το 2006 ο προσφεύγων ενήργησε με σκοπό την αποκατάστασή του για την υλική και ηθική βλάβη που υπέστη εξαιτίας της άρνησης της Διοίκησης να τον προαγάγει αναδρομικά. Δυνάμει της απόφασής του αρ. 4005/2011, το Διοικητικό Εφετείο, αφού έλαβε υπόψη ότι η Διοίκηση τον είχε τελικώς προαγάγει αναδρομικά σε αυτό το βαθμό από

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

την 24η Σεπτεμβρίου 2001, χορήγησε στον προσφεύγοντα διάφορα σημαντικά ποσά, για την υλική και ηθική βλάβη. Επιπλέον, επαναλαμβάνοντας τις θεωρήσεις του Διοικητικού Πρωτοδικείου, το Διοικητικό Εφετείο θεώρησε ότι εξαιτίας των πράξεων και των παράνομων παραλείψεων της Διοίκησης, που διαπιστώθηκαν επίσης από την απόφαση αρ. 858/2011 του Συμβουλίου της Επικρατείας, ο προσφεύγων είχε υποστεί σοβαρή προσβολή στην προσωπική και επαγγελματική του κατάσταση. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, όπως προκύπτει από τη δικογραφία, τα ποσά που χορηγήθηκαν με την απόφαση αρ. 4005/2011 του Διοικητικού Εφετείου, είχαν ήδη καταβληθεί στον προσφεύγοντα, με μείωση λόγω των νόμιμων φόρων. Συγκεκριμένα, το ποσό των 91.267,51 ευρώ κατεβλήθη, την 15η Μαΐου 2013, στον τραπεζικό λογαριασμό του προσφεύγοντα. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η ανωτέρω απόφαση του Διοικητικού Εφετείου κατέστη οριστική και εκτελεστική την 19η Οκτωβρίου 2012. Οι αρμόδιες αρχές χρειάστηκαν λοιπόν περίπου επτά μήνες για να συμμορφωθούν ως προς την απόφαση αρ. 4005/2011, ένα χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μη εύλογο στην προκειμένη περίπτωση (βλέπε, *εν αντιθέσει, Γεωργούλης και λοιποί*, § 24, και *Buyan και λοιποί*, § 33, όπως παραπάνω).

47. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο εκτιμά ότι η απόφαση αρ. 4005/2011 του Διοικητικού Εφετείου, που εκτελέστηκε χωρίς υπερβολική καθυστέρηση από τις εθνικές αρχές, αποτελεί επαρκή αποκατάσταση της υλικής και ηθικής βλάβης που υπέστη ο προσφεύγων εξαιτίας της κατάστασης για την οποία παραπονείται στην προκειμένη περίπτωση.

iii. Συμπέρασμα

48. Βάσει όσων προηγούνται, το Δικαστήριο θεωρεί ότι μέσω των αποφάσεων αρ. 858 και 4005/2011 του Συμβουλίου της Επικρατείας και του

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αντίστοιχα, οι εθνικές αρχές αναγνώρισαν και αποκατέστησαν την παράβαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης. Αρμόζει λοιπόν να κάνει δεκτή την ένσταση της Κυβέρνησης ως προς την έλλειψη της ιδιότητας του «θύματος» του προσφεύγοντα και να συμπεράνει την απουσία παράβασης του άρθρου 6 § 1 ως προς αυτήν την άποψη.

β) Σχετικά με την αιτίαση που απορρέει από το άρθρο 13

49. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι αυτή η διάταξη ερμηνεύτηκε ως εξής: απαιτείται ένα ένδικο μέσο στο εθνικό δίκαιο μόνο όταν πρόκειται για αιτιάσεις που μπορούν να θεωρηθούν ως «υπερασπίσιμες» κατά τη Σύμβαση (βλέπε, μεταξύ άλλων, *Boyle και Rice κατά Ηνωμένου Βασιλείου*, 21 Ιουνίου 1988, § 52, σειρά Α αρ. 131). Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω συμπερασμάτων του για την αιτίαση που απορρέει από το άρθρο 6 § 1, το Δικαστήριο εκτιμά ότι ο προσφεύγων δεν έχει καμία υπερασπίσιμη αιτίαση. Δεν υπήρξε λοιπόν παράβαση του άρθρου 13 της Σύμβασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΑ,

1. Συνεκδικάζει επί της ουσίας την ένσταση της Κυβέρνησης που απορρέει από την ιδιότητα του «θύματος» του προσφεύγοντα·
2. Κηρύσσει παραδεκτή την προσφυγή·
3. Αποφαίνεται ότι δεν υπήρξε παράβαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης·
4. Αποφαίνεται ότι δεν υπήρξε παράβαση του άρθρου 13 της Σύμβασης.

Συνετάγη στη γαλλική γλώσσα, κατόπιν κοινοποιήθηκε γραπτώς την 19η Δεκεμβρίου 2013, κατ'εφαρμογή του άρθρου 72 §§ 2 και 3 του Κανονισμού.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES,
TRADUCTION OFFICIELLE
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, OFFICIAL TRANSLATION

No Φ

092.22/81

(υπογραφή)

SOREN NIELSEN

Γραμματέας

(υπογραφή)

ISABELLE BERRO-LEFEVRE

Πρόεδρος

Ακριβής μετάφραση από το συνημμένο έγγραφο στη Γαλλική γλώσσα.

ΑΘΗΝΑ, την 07-02-2014.

Η Μεταφράστρια ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΛΕΒΕΝΤΗ